

В. М. Войтенко

Крамаров Савелій Вікторович

КРАМАРОВ Савелій Вікторович (Крамаров Савелий Викторович; 13. 10. 1934, Москва – 06. 06. 1995, м. Сан-Франциско, похов. у м-ку Колма побл. м. Сан-Матео, шт. Каліфорнія, США) – російський актор. Заслужений артист РРФСР (1974). Закін. Моск. лісотех. інститут (1958), Держ. інститут театр. мистецтва (Москва, 1974). Працював 1967–69 у Театрі мініатюр (Москва), водночас активно знімався у кіно. 1981 емігрував за кордон, спочатку до Відня, звідти – до США, де продовжив актор. кар'єру. К. – яскравий самобутній комік ґротеск. манери виконання, представник рад. сатири. Володів комед. зовнішністю, вираженою мімікою і рухливістю, сильним темпераментом. Створював кумедні образи переважно негатив. персонажів, його герої – нерозумні, проте не здатні заподіяти лиха іншим людям. Гастролював на тер. країн Європи, в Австралії, США, Ізраїлі, Японії.

Основні ролі

у кіно – Васько Іржавий («Хлопці з нашого двору», 1959, реж. О. Салтиков, А. Ястребов), Івашкін («Пригоди Кроша», 1961, реж. Г. Оганесян), Колька Лопатін («Хід конем», 1962, реж. Т. Лукашевич), Клик-Кляк («Місто майстрів», реж. В. Бичков), Родіон Хомутов («Тридцять три», реж. Г. Данелія; обидві – 1965), Ілюха-бандит («Невловимі месники», реж. Е. Кеосаян), Петя Лихов («Чорт із портфелем», реж. В. Герасимов, А. Дудоров; обидві – 1966), Петро («Трембіта», 1968, реж. О. Ніколаєвський), Одноокий шахіст («12 стільців», 1971), Дяк Феофан («Іван Васильович змінює професію», 1973; обидві – реж. Л. Гайдай), «Косий» («Джентельмени вдачі», реж. О. Сєрій), Петро Тимохін («Велика перерва», реж. О. Коренєв; обидві – 1972), Юрій («Подвійний агент», 1987, реж. М. Віджер), Григорій Мазурський

(«Червона спека», 1988, реж. В. Гілл), Дядя Вася («Російський бізнес», 1993, реж. М. Кокшенов, М. Айзенберг); в укр. стрічках – Петькін («Їм було дев'ятнадцять», реж. В. Кочетов), Васько («Прощайте, голуби», реж. Я. Сегель; обидві – 1960), Трохим («Суд іде», реж. С. Третьяков), Нероба («Перший тролейбус», реж. І. Анненський; обидві – 1963), Радист («Товариш пісня», новела «Пісня на світанку», реж. В. Козачков, Ю. Романовський, В. Левін), Вася («Формула райдуги», реж. Г. Юнгвальд-Хількевич), Санько («Знайомство», реж. В. Васильківський; усі – 1966), Ткаченко («Золотий годинник», 1968, реж. М. Толмачов), Балакучий водій («Сміханічні пригоди Штепселя і Тарапуньки», 1970, реж. Ю. Березін, Ю. Тимошенко), Професор («Вулицями комок водили», новела «Екзамен», 1978, реж. М. Генін, М. Ковальський).

Рекомендована література

1. Раззаков Ф. И. Досье на звезд (1934–1961): Правда. Домыслы. Сенсации. 1998;
2. Його ж. Чтобы люди помнили. 2004 (обидві – Москва).

Бібліографічний опис:

Крамаров Савелій Вікторович / В. М. Войтенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2740>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).